

het visserijblad

Vrijdag 10 januari 1975 — Nr. 2

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, BUPUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAT 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

MINISTER OLEFFE AANZIET DE VISSERIJ ALS VAN GEEN BELANG IN DE MAZOUTPRIJSVERHOOGING

Senator Van In van Brugge heeft reeds in datum van 14-11-1974 aan de minister van Economische Zaken hiernavolgende vraag gesteld.

Betreft: **PRIJSAKKOORD NO-PENS DE VERKOOP VAN GASOLIE. — GEVOLGEN VOOR DE EKONOMISCHE SEKTOREN DIE VAN B.T.W. WAREN VRIJGESTELD.**

De beslissing om enerzijds de basisprijs te verhogen en om anderzijds de B.T.W. te verminderen, heeft voor de economische sectoren die van B.T.W. waren vrijgesteld, tot gevolg dat zij de volle last van de verhoogde aankoopsprijs moeten dragen.

Zulks is o.m. het geval voor de visserij die zich, wegens andere redenen reeds in een precaire situatie bevindt.

Vermits men de indruk krijgt dat, bij het uitwerken van de nieuwe prijsregeling voor gasolie, het bestaan van dergelijke uitzonderlijke B.T.W.-reglementering werd over het hoofd gezien, ware het nuttig te kunnen vernemen hoe deze situatie zal rechtgetrokken.

ANTWOORD VAN DE MINISTER

Sedert verschillende maanden reeds, worden de prijzen der aardolieprodukten, vastgesteld in het raam van de programma-overeenkomst afgesloten op 24 juli jl., tussen de minister van Economische Zaken en de aardolie-sektor.

De gasolie is een van de enkele produkten waarvan de prijs exclusief B.T.W., bij toepassing van de programma-overeenkomst per 1 november jl., een stijging onderging.

De prijs van vele produkten bleef op die datum ongewijzigd en voor bepaalde produkten kon zelfs een prijsverlaging worden genoteerd.

Alhoewel gasolie doeltreffend ge-

bruikt wordt in economische sectoren zoals de visserij en de koopvaardij is het echter duidelijk dat zij net als de lichte stookolie hoofdzakelijk als brandstof voor huishoudelijk verbruik wordt aangewend.

Het is derhalve daarom dat het aangewezen was, gelet op de doelstellingen van de regering inzake inflatiebestrijding, deze stijging op te vangen op het vlak van de prijzen B.T.W. inbegrepen, die uiteraard de grote massa der verbruikers van dit produkt aanbelangen.

Dit kon verwezenlijkt worden door:

1. het terugbrengen van de B.T.W. op gasolie, lichte stookolie en extra zware fuel-oil van 14 op 6 pct. in het raam van harmonisatiemaatregelen van de B.T.W. op brandstoffen.

2. een door de petroleummaatschappijen aanvaarde vermindering ten belope van 0,18 F/l. van de verkoopprijs die uit de strikte toepassing van de programma-overeenkomst voortvloeit.

Integendeel ondergaan de van B.T.W. vrijgestelde economische sectoren evenals trouwens alle nijverheids- en handelsondernemingen die B.T.W. mogen aftrekken uiteraard bij elke stijging van de prijzen exclusief B.T.W. de volle last van de verhoogde aankoopsprijzen.

Zoals het geachte lid het weet is de sektor van de visserij ook van aksijnsrechten vrijgesteld en geniet bovendien een tussenkomst van het ministerie van Landbouw die op dit ogenblik 0,50 F/l. bedraagt.

Gelet op de precaire toestand waarnaar het geachte lid verwijst kan zodoende de door de visserij betaalde prijs, ondanks de verhoging per 1 november jl., nog op een peil worden gehouden dat allicht voor vele andere gasolieverbruikende sectoren wordt overschreden.

(vervolg blz. 2)

De Visafslag te Zeebrugge of hoe de stad Brugge de visserij uitbuit en de gemeenteraad verkeerd voorlicht Hoe de afslag inrichten ?

We hebben in ons vorig nummer tekstueel het gedeelte van het gemeenteraadsverslag der laatste zitting van de Brugse gemeenteraad weergegeven en de tussenkomst van verscheidene leden waaronder die van de heer Vanhoutteghem, die op zeer bevoegde wijze de toestand heeft weergegeven zoals hij is. Wij begrijpen niet hoe een schepen, op dergelijke onverantwoorde en triestige wijze een gemeenteraad wil voorlichten en er niet voor teruggedeinsd heeft de grofste onwaarheden te vertellen.

Het is inderdaad een grove leugen te beweren dat men nu maar 6 fr betaalt voor het huren van bennen.

Vroeger betaalden de reders 6,25 fr en met het wegvallen van de verhuurder en overwegende dat ook de vishandel die bennen gebruikt, zelfs dikwijls veel langer dan de visser, was overwogen, dat voortaan reder en vishandelaar zo iets van elk 3,25 fr zouden betalen.

De stad Brugge bij monde van zijn schepen Raes, heeft dit stilzweigend in de wind geslagen en doet de bennen sedert zij koncessionaris is betalen, zijnde 6 fr door de reder en 6 fr door de vishandelaar.

Wat de vismijnrechten betreft, waren die gedurende een paar jaar van 1,25 tot 1,35 fr verhoogd en wel in 1972 en 1973, waarvan 0,10 fr aan de propagandavereniging voor visverbruik zijnde 0,05 fr geind bij de vishandel en 0,05 fr bij de reder overgemaakt werd. De stad Brugge heeft dus de vismijnrechten niet verlaagd.

Meer nog: vóór de reders die storting toelieten, was de toelage aan de prop. vereniging voor vis van de stad Brugge, 50 duizend frank, die ook niet meer betaald wordt, zodat zij op haar budget die 50 duizend frank bespaarde.

EN DE VISAFSLAG

Deze wordt en werd te Zeebrugge sedert vele jaren door enkele visgoothandelaars gedaan. Ze inden daarvoor zoals te Oostende 1,25 fr ten honderd op de bruto opbrengst van de vis en betaalden aanvank-

lijk aan de stad Brugge alleen de huur van hun burelen.

Voor die visafslag inden ze de gelden bij de kopers, hielden ze de mijnrechten, de ongevallenkas en een paar andere rechten af, zodat de stad nooit geen moeilijkheden en geen risico's had om, om het even welke rechten te innen, daar deze door de visafslagen afgehouden werden van de verkoop en maandelijks aan de stad gestort werd.

Vijftien jaar geleden oordeelde de redersvereniging Hand in Hand dat dit niet langer kon aanvaard worden en ging ze met de medewerking van de Koöperatie Visafslag (O.V.A.) van reders van Oostende een eigen visafslag aan. Dit bracht een ongehoorde strijd met zich in zoverre dat 45 t.h. van de reders en bijzonderlijk de garnaalvisserreders hun garnaal of vis niet durfden laten afslaan door de redersvisafslag uit vrees verder lager prijzen te krijgen, want toen hadden de vier groothandelaars praktisch de markt in handen.

Deze ongelijke strijd gaf tenslotte aanleiding tot een kompromis tussen de redersafslag en de toenmalige V.V.A. waarbij de visafslag door deze laatste verder gezet werd maar zij verplicht was de vis te wegen en de tongen te sorteren voor diezelfde 1,25 fr t.h. en daarvan nog 0,15 fr ten honderd af te staan aan Hand in Hand, die voor de reders een sociale dienst had ingericht.

Maar hier vonden sommige reders ook middel om hun eigen be-roepsvereniging te boycotteren en toen de Rederscentrale Oostkust ontstond met enkele afgescheurden vond de V.V.A. niet beter dan aan te leunen bij deze laatste en Hand in Hand voortaan te negeren, van wie zij in feite een handelsfonds had overgenomen in voorwaarden in het kontrakt gemeld.

Zij verloren daarna zelfs een proces, daar zij het kontrakt welke ze aangegaan hadden voor negen jaar niet hadden uitgevoerd.

(vervolg blz. 2)

(Vervolg van blz. 1)

ENKELE BEMERKINGEN

In de commissie zetelen alleen de grote maatschappijen, die er natuurlijk de bevoegde minister er niet van zullen inlichten dat de visserij welke 60 à 70 miljoen liter verbruikten de binnenscheepvaart het slachtoffer zouden worden van dergelijke beslissingen.

Het departement van Economische Zaken geeft niet alleen een cadeau van 0,18 fr./l. aan de grote maatschappijen, maar laat ze daarenboven toe de prijzen van de gasolie in transitie van 3,56 fr. op 3,86 te brengen zonder dat het nodig was.

Men vergeet dat die verhoging ongerechtvaardigd is, dat de prijs in Holland voor de visserij op 2,70 fr. komt en dat men aan die maatschappijen niet alleen toelaat een cadeau op te rapen van 0,30 fr. per liter meer, maar dat men hen toelaat ook de grossisten en koöperatieven uit de weg te ruimen en zelfs prijzen te stellen, die beneden de prijs ligt van voor één november.

En dan wordt de visserij die meer dan één miljard deviezen aanbrengt uit de zee per jaar, vergeleken met andere gasolieverbruikende sectoren.

Het departement vergeet, dat onze visserij tegenover alle E.E.G.-partners daardoor fel benadeeld wordt, want als de minister van Landbouw tijdelijk 0,50 fr. per liter teruggeeft, dan kost die ma-zout nog 3,36 fr. en sedert één januari is die teruggave op 0,30 fr. teruggebracht, wat de verkoop-prijs aan de visserij in transitie op 3,56 fr. brengt, waar ze in Holland slechts 2,70 fr. kost.

Als leden van de oliefederatie zelf toegeven dat bij het nemen van de beslissing er geen ogenblik aan de zeevisserij en de binnenscheepvaart is gedacht, dan kan men zich een idee geven hoeveel men aan die visserij denkt, niettegenstaande alle schone woorden.

Wij menen uit dit alles te mogen besluiten dat :

BELANGRIJK BERICHT AAN ONZE ABONNEES 1974 welke geen blad meer ontvangen

U hebt in december de postbode die het abonnementsgeld kwam innen, gemist of u hebt verzuimd de kaart die wij u stuurden een goed gevolg te geven door een storting te doen. We hebben dus de toezending van uw krant moeten stopzetten, en dat spijt ons. Misschien gaat u nu wekelijks de krant kopen bij een dagbladhandelaar, dat det ons dan weer genoeg. Maar misschien lukt u dat ook niet en krijgt u het blad op één of andere manier slechts af en toe in handen. Dan moet u nu toch wel de regelmaat missen waarmee uw krant besteld werd.

Daarom vragen we u dringend het overeenstemmende abonnementsgeld te storten op onze postrekening nr. 000-0418987-44 met duidelijke vermelding op de betaalstrook « NIEUW ABONNEMENT ». U kunt ook betalen in onze kantoren.

DE ABONNEMENTSPRIJZEN ZIJN :

6 maanden (1 januari '75 tot 31 juni '75)	: 500 F.
6 maanden (buitenland)	: 600 F.
12 maanden (1 januari '75 tot 31 december '75)	: 1.000 F.
12 maanden (buitenland)	: 1.100 F.

1. de regering voor het verbruik in geheel het land zeer hoge sommen voor haar rekening heeft genomen, maar sluit er de zeevisserij van uit, waardoor dit bedrijf gediskrimineerd werd;

2. gezien de grote maatschappijen, wanneer ze rechtstreeks, zelfs onder de prijs van 3,56 fr. verkopen, moet de officiële prijs op maximum 3,56 fr. worden bepaald met een te voorziene minimum korting van 0,42 fr. voor de grossist en zulks vanaf 1-11-74;

3. gezien de visserijkoöperatieven, die fungeren als noodzakelijke controle op de uitbatingkosten en deze moeten kunnen blijven voortdruken, geboycot worden door de grote oliemaatschappijen dringen wij aan opdat :

1) de diskriminatie in prijs ten opzichte van de visserij zou verdwijnen;

2) de voortverkopers voor de transitieverkoop op deze 3,56 fr. de wettelijk vastgestelde commissie zouden behouden zoals dit vóór 1 november het geval was;

3) dat er voor de eventuele tijdelijke tussenkomst van minister van Landbouw rekening zou gehouden worden met wat voorafgaat en dat de diensten van Economische Zaken via de Zeevisserijdienst een vaste controle zouden hebben op de toegepaste prijzen.

Zulks zou de minister van Economische Zaken wapenen met argumenten en bewijzen wanneer de grote maatschappijen prijsverhogingen willen toepassen.

Tenslotte zou een beheerder van die visserijkoöperatieven moeten deel mogen uitmaken, al was het maar ten raadplegenden titel, van de prijzencommissie.

Wij hopen dat ook onze mandatarissen nu eens zullen tonen waartoe zij in staat zijn en danken ondertussen volksvertegenwoordiger Dries Claeys en senator Van In voor hun volhardend optreden.

(Vervolg van blz. 1)

En dat was een vergissing van belang welke achteraf zijn gevolgen heeft gehad en waarvan de stad Brugge misbruik heeft gemaakt om de visafslag rechten te doen betalen, welke zij in feite niet moest, daar de visafslag in feite sedert jaren bestond, de visafslagers dit goed deden, en zo men de toestand werkelijk financieel wilde uitbuiten, zoals ze het thans doen, ten nadele van beide partijen, de zaak in openbare aanbesteding diende gegeven, al dient hier aan toegevoegd, dat het de reder is die zijn produkt op de markt brengt en het laat verkopen door wie hij wil.

DE VISAFSLAG IN ANDERE LANDEN

Het volstaat in al de ons omringende landen de visafslag te bekijken en men zal vaststellen dat, in het ene land het de reders zijn, in het andere een visafslager, in Frankrijk « Le Chambre du Commerce », in Duitsland de redersvereniging, enz.....

Maar in geen enkel land heft de stad daarop een visafslagrecht, daar zij er niets mee te zien hebben.

Gezien de schitterende evolutie welke de visserij te Zeebrugge nam en vaststellende dat voor die 1,25 t.h. weinig of niets meer diende gedaan en de brutowinst naar meer dan 6 miljoen ging op een bruto verkoop van 500 miljoen, beweren de andere handelaars ter markt, dat die visafslagers-handelaars met die winsten, hen niet alleen nadelig konkurrenceeden, maar dat, gezien de visafslag in hun handen is, de andere handelaars bij het mijnen (dus kopen) in de markt altijd benadeeld worden, daar de bedienden van die vier handelaars, die de afslag in handen hebben, steeds hun bazen bevoordelen. We vragen ons dan af waarom de controle van de stad, dan liet begaan, moest zulks zo zijn.

HET KONTRAKT TEN EINDE

Einde 1974 liep het kontrakt met de Stad Brugge ten einde en zonder dat iemand wist hoe de vork goed in de steel zat, werd sedert enkele jaren het viswegen door de stad zelf gedaan, die hiervoor honderdduizend frank van de visafslag ontving maar was volgens een bamera in ons bezit ook op de verkoop ongeveer 0,05 fr ten honderd aan de stad afgestaan.

Tengevolge van verschillende klachten was het aanvankelijk idee van de stad de visafslag zelf in handen te nemen, zoals dit te Nieuwpoort het geval is.

Geheime onderhandelingen van allerlei aard en zonder dat de redersgroepering geraadpleegd werden, leidden tot een nieuwe afpersing, zodat zonder de minste reden en zonder dat er een aanbesteding plaats had, de huidige koncessionarissen de visafslag voor negen jaar zouden mogen voortdoen met dien verstande, dat ze van 8 tot 16 t.h. van de opbrengst der rechten aan de stad zouden moeten afstaan, wat een nieuwe afpersing is zonder reden noch recht.

Dit boerenbedrog op de rug van de reder en de visafslag is slechts voor een jaar gelukt.

We zijn benieuwd of men dit van Hogerhand zal toelaten ?

In de gemeenteraad van vorige week, waren er voorstanders van een uitbating door de gemeente, wat een catastrofe zou betekenen. De huidige visafslagers deden het goed en hebben ongelijk gehad de zaak in plaats van met de reders,

achter de schermen met de stad te bekostoven.

De vraag stelt zich ten andere : Is het de stad Brugge, die opnieuw grote winsten op de rug van de reders moet boeken ?

Anderzijds gaat het niet op dat de huidige visafslagers alleen het recht moeten opeisen de vis van de reders zelf af te slaan, waar zij terzelfdertijd koper zijn.

Ze hebben met de redersgroep Hand in Hand te negeren, welke 75 t.h. van de reders groepeerd, verkeerd gehandeld.

De uitbating in privé handen is de beste. Maar het gaat niet op, hen die de vis aanvoeren uit te schakelen er het ogenblik moet aangebroken zijn zoals gemeenteraadslid Vanhauetteghem het geheel terecht zegde, dat de reders ook hun rechten in gemeenschappelijk overleg met de visafslag moeten laten gelden.

Daar de stad in geen enkel opzicht daaraan kosten heeft of diensten bewijst, gaat het ook niet op dat zij eer deel van de winsten er van opeist, dus van redersgeld opeist.

Het verstandigste ware dat én de V.V.A. én de reders een koöperatieve groep vormen waarin niet de belangen van de ene, maar van beide, zouden behartigd worden.

Maar zullen de huidige uitbaters achter de schermen met schepen Raes en hun vriend Balbaert de zaken niet opnieuw verkeerd aanpakken of zullen ze begrijpen dat we niet meer in 1930 zijn.

Zullen ze hun fout van een paar jaar geleden, toen ze de reders op hun wijze om enkelen tot genoeg te zijn, uitschakelden herstellen ?

De reders zijn er nooit tegen geweest dat samengewerkt wordt. Integendeel.

Beide hebben mekaar nodig en moeten zich door de stad Brugge die misbruik maakt van de toestand, zich onrechtmatig niet laten uitzuigen omdat ook daar met het financieel een loopje genomen wordt.

P. VANDENBERGHE

124.000 KG. GARNAAL MINDER DAN IN 1974

Dat het zeer moeilijk zou zijn de aanvoer van 1973 te evenaren was iets dat reeds in januari 1974 kon voorspeld worden. In 1973 werden immers vangsten gelukt die zeer uitzonderlijk waren en die nog zo gauw niet zullen geëvenaard worden. De 391.101 kg van dat jaar staan ver bovenuit alle voorgaande aanvoeren, ook ver boven die van 1974 waar we 267.032 kg op de markt kregen. Dank zij de hogere prijs die het ganse jaar voor garnaal betaald werd, steeg de totale opbrengst uiteindelijk nog tot 17 miljoen 782.095 fr waar in 1973 die rekord-aanvoer maar 16 miljoen 794.289 fr opbrachten. Dat betekent dus 124.069 kg minder en 987.806 fr meer opbrengst. Zo heel slecht is 1974 dus toch niet geweest voor de garnaalvisser. Er werd gemiddeld 66 fr het kg betaald voor de garnaal in 1974 waar in 1973 de visser maar 43 fr het kg kreeg.